

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین
دانشکده بهداشت

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد رشته MPH

عنوان

بررسی شیوع و الگوی تداخلات دارویی بالقوه در بخش مراقبت های ویژه بیمارستان رازی قزوین در سال ۹۲

استاد راهنما

سرکار خانم دکتر مرجان نصیری اصل

نگارش

دکتر مهسا کاکاوند

بهمن ۹۳

چکیده

زمینه و هدف:

تداخلات دارویی یک دسته از اشتباهات دارویی قابل پیشگیری می باشند که میتوانند سبب افزایش ریسک بستری شدن، افزایش مدت اقامت بیماران در بیمارستان، افزایش هزینه های درمانی، افزایش مرگ و میر و ... گردند. لذا این مطالعه با هدف تعیین شیوع و الگوی تداخلات دارویی بالقوه در بخش مراقبت های ویژه بیمارستان رازی انجام گرفت.

مواد و روش ها:

در مطالعه گذشته نگر و توصیفی مقطعی حاضر، نسخ ۱۴۴ بیمار بستری در بخش مراقبت های ویژه از لحاظ تعداد و نوع تداخلات دارویی و عواملی از جنس، سن، تعداد داروهای تجویز شده، مدت اقامت بیمار، تعداد پزشکان تجویز کننده دارو مورد بررسی قرار گرفت. به منظور شناسایی تداخلات دارویی و طبقه بندی براساس شدت، شروع واکنش، احتمال وقوع تداخل و درجه اهمیت تداخلات از نرم افزار و کتاب دارویی Facts استفاده شد. تجزیه و تحلیل آماری داده ها در نرم افزارهای آماری SPSS نسخه ۲۰ و متناسب با اهداف پژوهش آماره های توصیفی، تی مستقل، آزمون من ویتنی و ضریب پیرسون انجام گرفت.

یافته ها:

از بررسی ۱۳۸۲ دارو، ۶۱۸ تداخل دارویی در ۸۰ نوع یافت شد و به طور کل در ۸۶٪ از بیماران تداخلات دارویی مشاهده شد. تداخلات متوسط، تاخیری، امکان پذیر و با درجه اهمیت ۲ بیشترین درصد تداخلات را به خود اختصاص داده بودند. و متناوب ترین تداخل مربوط به دو داروی فنی توین و رانیتیدین بود. نتایج نشان دهنده رابطه معنا دار بین شیوع تداخلات دارویی با تعداد داروهای تجویزی، مدت اقامت بیمار و تعداد پزشکان تجویز کننده دارو بود.

نتیجه گیری:

با توجه به شیوع بالای تداخلات دارویی در بخش مراقبت های ویژه حاصل از نتایج این مطالعه، توجه ویژه به مسئله تداخلات دارویی، پیشگیری و مدیریت آن، افزایش آگاهی کارکنان درمانی مرتبط ضروری می باشد.

کلید واژه ها:

تداخلات دارویی بالقوه، بخش مراقبت های ویژه، شیوع و الگو